

ΤΟ ΑΣΤΥ ὑπὸ οἰωνοὺς κρίσιμους ἀρχάμενον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ διήνυσεν ἤδη τὸ δεύτερον ἔτος. Στρεφόμενον πρὸς τὸ παρελθὸν βλέπει γηθοσύνως τὴν ἀνάντι ὁδόν, ἣν διέτρεξε καὶ τὰ ἐμπόδια, ἅτινα ὑπερεπήδησεν, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀνέλαβεν ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ἥτις τόσον ἐκθύμως τὸ ὑπεστήριξε. Ἀπενίζον ἤδη πρὸς τὸ μέλλον εὐελπί προμαντεύει τὰς νέας δυνάμεις, ἃς θὰ ἀρυσθῇ ἐκ τῆς εὐμενοῦς ὑποδοχῆς καὶ τῆς πολυτίμου ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ.

Καίτοι εὐρισκόμενον ἐν τῇ νηπιακῇ ἡλικίᾳ δὲν ἐπαγγέλλεται ἀκριτομύθως εἰς τοὺς προσφιλεῖς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὡς τὰ ἄλλα συνομιληκὰ του, νὰ διασώσῃ τὴν κινδυνεύουσαν πατρίδα, οὔτε νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινωνίαν ἐπὶ τῶν μυστηριωδῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας. Ἀπλῶς ὑπόσχεται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἔμφρονα πορείαν, ἣς ἤρξατο καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ πάσας ἐκεῖνας τὰς βελτιώσεις, ἃς ἡ πείρα κατέδειξε ἀναγκαίας.

Ἴσως εἶνε φειδωλὸν εἰς τὰς ὑποσχέσεις. Ἐὰν εἶνε, τὸ πράττει, διότι ἔχει τὴν εὐσυνειδησίαν νὰ ἐκτελέσῃ ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἀναλαμβάνει. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, δὲν εἶνε ἔργον μικρὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν. Ὑπεσχέθη, συγκεντρώσας πάντας τοὺς μετὰ χάριτος γράφοντας, νὰ τέρπῃ τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ, ὑπεσχέθη νὰ παράσῃ εἰκόνας τῶν διασημοτέρων προσώπων καὶ γελοιογραφίας εὐθύμως τῶν καθ' ἑβδομάδα συμβαινόντων. Ἐν βλέμμα πρὸς τὰ παρελθόντα φύλλα δύναται νὰ πείσῃ πάντα, ὅτι οὐ μόνον ἐτηρήθησαν ὅλα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ μουσικαὶ συνθέσεις πρωτότυποι καὶ τοπογραφίαι καὶ πολλὰ ἀρχαιολογικὰ καλλιτεχνήματα ἐδημοσιεύθησαν. Ἦδη ἐλπίζον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κοινοῦ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος ὑπόσχεται καὶ χρωμαλιθογραφικὰς εἰκόνας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου τῶν συνδρομητῶν ἐν γένει νὰ βελτιώσῃ.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας δύναται ἡ κοινωνία νὰ παρίδῃ τὸ ἔργον ἡμῶν; Δύναται νὰ μὴ χορηγήσῃ ἀμέριστον τὴν ὑποστήριξιν αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἀυξήσῃ τὴν ἐπὶ δύο ἔτη ἐκδηλωθεῖσαν εὐμενῆ δεξιότητά της;

ΧΑΝΣΕΝ (ΘΕΟΦΙΛΟΣ)

Ὁ ἔξοχος ἀρχιτέκτων Θεόφιλος Χάνσεν, ὅστις ἦλθε κατ' αὐτὰς ἐν Ἀθήναις, ὅπως παρασταθῇ εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βαλκανίου Βιβλιοθήκης, εἶνε Δανός, γεννηθεὶς ἐν Κοπενχάγη τὴν 13 Ἰουλίου 1813. Εἶνε δὲ ἀδελφὸς τοῦ ἐπίσης, ὡς αὐτὸς, ἐξόχου ἀρχιτέκτονος Χριστιανοῦ Λάνσεν, τοῦ διαγράφαντος τὸ σχέδιον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ καλλίστου τούτου ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἐπιφάνειαν οἰκοδομημάτων τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουστος. Οἱ ἀδελφοὶ Χάνσεν εἶνε ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὧν τὰ ἔργα ἀφίνουσι ἕληνη βαθέα ἐν τῷ παρόντι καὶ διαμορφοῦσι τὴν καλαισθησίαν ἐν τῷ μέλλοντι. Παρ' αὐτοῖς συνδυάζεται ἡ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιότης μετὰ παιδείας συστηματικῆς, εὐρείας, ἀληθῶς κλασικῆς. Διὰ τοῦτο τὰ ἔργα αὐτῶν, ἐκτὸς τῆς αισθητικῆς φιλοκαλίας, φέρουσι πάντοτε τὸν τύπον βαθεῖας μελέτης. Ὁ Θεόφιλος Χάνσεν ἐπούδασεν ἀπὸ τοῦ 11ου τῆς ἡλικίας ἔτους ἐπὶ δεκατρία ἔτη ἐν τῇ ἐν Κοπενχάγη Ἀκαδημίᾳ τῶν Τεχνῶν. Ἡ τελειότης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐκείνου καθδρῦματος ὡς καὶ ἄλλων τῆς μικρᾶς Δανίας ἐκπαιδευτικῶν καθδρῦμάτων, ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ τελειότης τῶν ἔργων τοῦ πολιτισμοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη τῶν μέσων καὶ τοῦ πλοῦτος τῶν μεγάλων ἐπικρατειῶν. Ἐκ τοῦ σχολείου τῆς Κοπενχάγης ἀποφοιτήσας ὁ Θεόφιλος Χάνσεν ἀπῆλθεν ἐπὶ τινα ἔτη ὡς ὑπότροφος τῆς Δανικῆς κυβερνήσεως εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖθεν δ' ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ πρῶτον εἰς συνάντησιν τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐκτοτε πολλάκις ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας, ὧν μέχρι λατρίας ἠγάπησε, κάλλιστα ἐποίησεν ἐν αὐτῇ καλλιτεχνικὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα, οἷον τὸ Σιναιὸν Ἀστεροσκοπεῖον, τὸ μέγαρον τοῦ Λημνίου, τὴν Σιναιάν Ἀκαδημίαν. Αἱ δ' Ἀθηναῖοι οἰοῦν ἀποδόουσαι τὸ εὐεργέτημα ἔσχον σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῆς καλαισθησίας τοῦ Θεοφίλου Χάνσεν, διότι ἡ ἐντύπωσις τῶν ἐν αὐταῖς ἀπαραμίλλων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, μετέβαλεν ὀριστικῶς τὰς κρίσεις του ἀπὸ ρομαντικῶν καὶ μεσαιωνικῶν εἰς κλασικὰς. Αὐτὸς τὸ τέκνον τοῦ Βορρᾶ, ἀνεβάπτισθη, οὕτως εἶπεῖν, ἐν τῷ μεσημβρινῷ φωτὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοσφαιρας. Ὁ Θεόφιλος Χάνσεν καὶ ὁ μεγαλοφυῆς ἀδελφὸς αὐτοῦ Χριστιανός, ἔδωσαν τὸν τύπον, τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν αἱ ἀναγεννώμεναι Ἀθηναί. Ἡ ἐπιρροὴ τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπεκτείνεται, οὕτως εἶπεῖν, ἐφ' ὅλης τῆς πόλεως. Εἰς τοὺς Χάνσεν ἐπίσης καὶ ἰδίως εἰς τὸν Θεόφιλον, ὀφείλεται ὁ διὰ πλείστον καὶ καλλίστων μνημείων μετασχηματισμὸς τῆς μεσαιωνικῆς Βιέννης εἰς ὠραιστάτην πόλιν, εἰς ἣν κυρίως ἐπικρατεῖ ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ καλαισθησία. Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὁ ἐνδοξὸς καλλιτέχνης ὃν φιλοξενοῦσι σήμερον αἱ Ἀθηναί, ὡς ἴδιον τέκνον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ μόνον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ γενικῇ νεκρώσει καὶ τῇ ἀπελπιστικῇ ἐλλείψει πάσης πολιτικῆς ὕλης πρὸς συζήτησιν συνετάραξεν ἀληθῶς τὴν πρωτεύουσαν, ἦτο ὁ γενόμενος τὴν νύκτα τῆς Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην σεισμὸς. Οἱ κοιμώμενοι Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐντρομοὶ ἠγέρθησαν ἀπὸ τὴν κλίνην των νομίζοντες, ὅτι ἐπανελήφθη κάπου τῆς Ἑλλάδος ἡ περυσινὴ συμφορὰ. Εὐτυχῶς αἱ ληθηθεῖσαι εἰδήσεις διέφευσαν τοὺς φόβους, ἀλλ' ἐν αὐτῷ διέφευσαν καὶ τὴν ἐπικρατούσαν πεποίθησιν, ὅτι τὰ ξύλινα κτίρια καὶ οἰκοδομήματα δὲν πάσχουσιν ἐκ τῶν σεισμῶν, διότι τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι σοβαρῶς ὀπωσοῦν βλαβὴν μέρος ἦτο τὸ Ξυλόκαστρον.

*

Ὁ σφοδρὸς αὐτὸς σεισμὸς διέσεισεν ὀλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πρὸ πάντων διέσεισε τὴν ἰδέαν ἐκείνων, οἵτι-

νες πιστεύουσιν, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν δὲν διατρέχει ποτὲ κίνδυνον καταστροφῆς ἐκ σεισμοῦ.

*

Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι τὸν σεισμὸν τοῦτον ἀκριβῶς προ-εἶπεν ὡς μέλλοντα νὰ συμβῆ τὴν 4 Ὀκτωβρίου ε. ν. ὁ ἐν Βιέννῃ διάσημος σεισμολόγος Φάλβ. Ὁ σοφὸς γερμανὸς ἔνεκα ἀποτυχουσῶν τινῶν προγενεστέρων προρρήσεων αὐ-τοῦ, ἤρχισε ν' ἀποκτᾷ ἐν Ἑλλάδι φήμην Καπετάνου, ἀλλ' ἡ νεωτέρα αὐτῆ ἐπιτυχία τοῦ κατέστησεν τόσον σεβαστὴν τὴν προφητικὴν του δύναμιν, ὥστε ἤδη ἀπηυθύνθησαν αὐτῷ ἐρωτήσεις ἀν θὰ συμβῆ κατὰ τὴν προσεχῆ βουλευτικὴν περίοδον πολιτικὴ τις ἀναστάσις καὶ ἂν ἐπίκειται δό-νησίς τις εἰς τὸ χρηματιστήριον.

ΣΕΙΣΜΟΙ

Τὴν νύκτα ἐκείνην τοῦ σεισμοῦ ὀλίγον μετὰ τὴν δόνη-σιν ἠκούσθη συντάκτης ἀντιπολιτευομένης ἐφημερίδος ἐ-ρωτῶν διερχόμενον φίλον του μετ' ἄχρου ἐνδιαφέροντος:

— Δὲν μοῦ λέγεῖς; . . . ἔμαθες ἂν ἔπεισε τὸ ὑπουργεῖον;

Ἡ μόνη πραγματικὴ ἐκ τοῦ σεισμοῦ βλάβη ἦτο, ὅτι διερράγη ἐν ἀγγεῖον ἐκ τῆς πλουσίας ἀρχαιολογικῆς συλ-λογῆς τοῦ κ. Σηλήμυ. Καὶ ἂν ἀφῆνης τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ ἦτο τὸ τοῦ κοιτῶνος τοῦ γέραντος Πριάμου ἢ τῆς Κλυ-ταίμνηστρας; Φαντάσθητε τί ἀνεπανόρθωτος συμφορὰ! Νὰ διατηρηθῆ σωὸν ἐπὶ τόσους αἰῶνας, μετὰ τόσα συμ-βάντα μετὰ τόσας ἀναστατώσεις, μετὰ τόσας ἐπιστρα-τείας, διὰ νὰ πάθῃ ἐκ τοῦ σεισμοῦ! Θαῦμα ἀληθῶς πῶς ἐκ τῆς ἀπελπισίας δὲν διερράγη καὶ κανὲν ἕτερον ἀγγεῖον . . . τοῦ σώματος τοῦ κ. Σηλήμυ.

Χαρῆς εὐαγγέλια!

Ὁ Σουλτάνος ἐξακολουθῶν τὴν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν τύ-πον ἐκτακτον εὐνοϊάν του, δὲν ἐπέτρεψε μὲν ἀκόμη τὴν ἐλευθέραν εἰσοδὸν τῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ κράτος του, νύ-δόκησεν ὁμῶς νὰ γίνῃ συνδρομητὴς αὐτός, εἰς τὰ κυριώτερα τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων. Ἡ ἱστορία θὰ μνημονεύσῃ μίαν ἡμέραν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν ἡρωϊκὴν ταύτην ἀπόφασιν τοῦ ὀθωμανοῦ μονάρχου, ὅστις ἐξ αὐταπαρνήσεως καὶ ἀγά-πης πρὸς τοὺς ὑπηκόους του δέχεται αὐτὸς πᾶσαν πι-κρίαν διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ἐκεῖνους, ὡς ὁ καλὸς ποιμὴν ὁ θυ-σιαζόμενος ὑπὲρ τῶν προβάτων του.

Τὸ περίεργον ὁμῶς εἶνε, ὅτι πρὶν ἐπιτραπῆ ἡ εἰσοδὸς τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, ἐπέτρεψεν ὁ Σουλτάνος τὰ φλογερῶ-τατα τῶν ἑλληνικῶν φύλλων, τοῦτέστι τὸν Φοῖβον καὶ τὸν Παράφουικ τοῦ κ. Πύ-λα.

Ἀναμφιβόλως ὁ Σουλτάνος καὶ οἱ ὑπουργοὶ του ἐγέ-νοντο ἤδη Φοιβόληπτοι.

Ὅπως δὴποτε αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες πρέπει νὰ κα-ταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν των διὰ νὰ γείνωσιν ἀξιοὶ τοιαύτης τιμῆς. Συνιστῶμεν ἰδίως εἰς τὴν φίλην συναδέλφον Καθημερινὴν νὰ μεριμνήσῃ, ὅπως με-ταξὺ τῶν δώρων τοῦ λαχείου της συμπεριλάβῃ καὶ ἐν φέ-

σιον, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν, ὅτι δύναται νὰ πέσῃ εἰς τὸν νέον μεγάλιστον αὐτῆς συνδρομητὴν.

*

Τὸ ζήτημα τοῦ ἐν τῇ θέσει Κορομηλιά διαφιλονεικουμέ-νου δάσους μεταξὺ τῆς κοινότητος τῶν Ἀχαρνέων καὶ τοῦ δημοσίου ἐκινδύνευσε νὰ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἶχομεν καὶ μίαν διαδήλωσιν ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μενιδίου, ἐν σώματι πα-ρουσιασθέντων πρὸς τὸν πρωθυπουργόν. Καὶ ἔλαβον μὲν διαβεβαιώσεις, ἀλλ' εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἀχαρνέων ὑπο-λείπεται ἀκόμη ἡ ὑποψία, ὅτι σκοπεύει ἡ κυβέρνησις νὰ δωρήσῃ τὸ δάσος τῶν εἰς τὸν βασιλέα, ὅστις πρὸ τίνος ἀ-νέλαιβε φιλοδόξως τὸν τίτλον, ὑφ' ὃν ταξιδεύει ἐν Εὐ-ρώπῃ, τοῦ κόμητος τῶν Ἀχαρνῶν.

*

Μανθάνομεν, ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαιομάτων τῶν Μενιδιατῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐκδοθήσεται εἰδικὴ ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἡ Ἐφημερίς τῆς Κορομηλιάς.

*

Οἱ δικηγόροι φαίνεται, ὅτι ἤσυχασαν μὲ τὰς παλαινέ-σεις καὶ τὰς ὑποσχέσεις καὶ δὲν προέβησαν εἰς νέας δια-δηλώσεις. Μετὰ τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἠρέσθησαν εἰς τὰ προσωρινὰ μέτρα. ἤρ-χισεν ἐν τούτοις νὰ ἐπικρατῇ ἡ πεποίθησις, ὅτι τὰ νέα δι-καστήρια θὰ κτισθῶσιν ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν βασιλικῶν σταύλων καὶ τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι οὐδ' αὐτοὶ οἱ δικηγό-ροι θεωροῦσι τὸ τοιοῦτο ὡς ἀλογον.

ΤΡΕΛΑΤ (ULYSSE)

Ἀλλόκοτος μανία μᾶς κατέλαβε κατ' αὐτὰς νὰ ἐνθυ-μώμεθα ἐπετείους καὶ νὰ τὰς πανηγυρίζωμεν. Ἄν ἡ ὄρεξις αὕτη διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ καὶ ἀποφασίσωμεν νὰ δαπανῶμεν πρὸς πανηγυρισμὸν ὄλων τῶν ἐπετειῶν, φόβος εἶνε μὴ τα-χέως καταλήξωμεν εἰς ἰπαιτείαν.

Πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐμνήσθημεν ἡμερῶν ἀρχαίων, ὑπὲρ τὸ δέον ἀρχαίων ἴσως καὶ ἐγένετο μάλιστα παρόρμησις νὰ ἐ-ορτασθῇ ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τῶν Πλαταιῶν ὡς νὰ μὴ εἶχομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς Πυρραϊκῆς μᾶς καὶ τὰ συχνὰ ἀν-δραγαθήματα τῶν Πλαταιῶν.

Κατακλυσμὸς διατριβῶν, ὑπομνημάτων, συμβολαίων, παρατηρήσεων καὶ παντοίων πληροφοριῶν ἐγράφη κατ' αὐ-τὰς περὶ τοῦ ἀνεγειρομένου νέου θεάτρου. Ἐκ πάντων τῶν γραφέντων συνηγάγομεν ἡμεῖς τὸ ἐξῆς βραχὺ συμπέρασμα, ὅτι τὸ νέον θέατρον τῶν Ἀθηνῶν εἶνε ὄνομα προσηγορι-κόν, γένους οὐδετέρου, ἀριθμοῦ ἐνικοῦ καὶ πτώσεως . . . ἀφεύκτου.

Ἡ Ζῆς